

آقای عبدالملکی! صدور فرمان قلع و قمع جزیره کیش به چه قیمتی؟ &#۴۷; باید برای این حرف هایت خون گریه کنیم

هم میهن در واکنش به ادعاهای اخیر حجت عبدالملکی نوشت: ما در صنعت گردشگری به هزار دلیل مختلف، توان پرکردن و ارائه خدمات و رقابت با کشورهای منطقه را نداریم. گیریم هتل‌های متعدد هم ساختید، چرخش چگونه قرار است بچرخد؟

به گزارش سایت خبری پرسون، صحبت‌های آقای حجت‌الله عبدالملکی را دیده یا شنیده‌اید؟ اگر ایران‌دوستان از شنیدن این حرف‌ها آن‌هم از زبان یک مسئول خون بگریزند و سینه چاک کنند، زیاد نیست.

دردا و دریغا که آقای عبدالملکی مانند دوره وزارت‌شان تصور می‌فرمایند همین که درباره آمال و آرزوهای‌شان سخن بگویند، آنها برآورده می‌شود. آن خیال‌ها و تصورات را به جای برنامه‌های مدون و قابل اجرا می‌گیرند و بعد هم مثل وعده‌های پیش از دوره وزارت‌شان به جایی نمی‌رسند.

سخن‌گفتن از وعده ۱۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری امارات در مناطق آزاد ایران، سخنی به‌راستی گزاف و غیرواقعی است. اولاً امارات با جهشی فوق‌العاده در جذب سرمایه‌گذاری خارجی و پیشتازی در این امر، امسال موفق به جذب ۲۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی شده است. پس سخن‌گفتن از چنین پول عظیمی حتی خیال هم نیست. ثانیاً نهادی که ایشان به نام «اتاق سرمایه‌گذاری خارجی امارات» نام می‌برند، اساساً وجود خارجی ندارد!

جذب ۱۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خارجی فقط از یک کشور، بر فرض محال اگر هم محقق شود، لزوم احتیاطات امنیتی و سیاسی برای کشور مقصد ایجاد می‌کند. ۱۰۰ میلیارد دلار یعنی چندین برابر بودجه عمرانی کشور، این میزان سرمایه‌گذاری در ایران در سطح مذاکرات یک رئیس اتاق - بر فرض صحت - با دبیر شورای عالی مناطق آزاد نیست. از این بگذریم که لابد اقتصاددانان منصف، راستگو و ایران‌خواه پاسخ این گزافه‌گویی‌ها و خیالبافی‌های خطرناک به حال مردم را خواهند داد.

در بخشی دیگر از این صحبت‌ها از پشت تریبون فرمان قلع و قمع جزیره کیش را صادر می‌کنند و می‌گویند: «آقای سرهنگی چند درصد جزیره کیش ساخته شده است؟ ۳۰ درصد؟» بقیه ۷۰ درصد را بسازید، کیش را زود تمام کنید؛ ما زمین خالی و بیابان را برای چه می‌خواهیم؟ ۷۰ درصد بقیه‌اش را هتل بزنیم، شعب بانک‌های خارجی را مستقر کنیم، مجموعه‌های دانش‌بنیان بزنیم... اصلاً نگران این نباشید که زمین‌ها تمام شود...»

این یعنی صدور فرمان قلع و قمع جزیره کیش به چه قیمتی؟ جزیره را صد درصد بسازیم، این جزیره حیات‌وحش و محیط‌زیست طبیعی ندارد؟ آن تاسیساتی که می‌خواهید مستقر کنید، آب مصرف نمی‌کنند؟ آلودگی و فاضلاب‌شان را به کجا می‌خواهید بریزید؟

ما در صنعت گردشگری به هزار دلیل مختلف، توان پرکردن و ارائه خدمات و رقابت با کشورهای منطقه را نداریم. گیریم هتل‌های متعدد هم ساختید، چرخش چگونه قرار است بچرخد؟ آیا قرار است این تاسیسات با وام‌ها و اعتباراتی گزاف که به کسانی خاص پرداخت می‌شود، ساخته شوند و نتیجه‌اش بشود طرح‌های شکست‌خورده، پول‌های برباد رفته و خسارت‌های غیرقابل‌جبران به محیط‌زیست و سرزمین ایران؟

در شرایط تحریم‌های شدید بانکی، صحبت از استقرار شعب بانک‌های خارجی چه معنی‌ای دارد؟ ممکن است یک نفر و فقط یک نفر، بدون یاری‌جستن از کارشناسان رشته‌های گوناگون، فرمان‌هایی چنین صادر کند و اسمش را هم بگذارند شورونشاط و مدیریت جوان و بابت موفقیت‌های خیالی و ناممکن، هزینه‌هایی ایجاد کنند و بعد هم هیچ؟

پروژه ساخت لامبورگینی، ایجاد اشتغال با یک میلیون تومان و صدها سخن گزاف دیگر را به‌خاطر داریم. این شیوه سخن‌گفتن از توسعه یعنی بی‌خبری مطلق از روش‌های معمول سه‌دهه اخیر. توسعه مبتنی بر حفظ محیط‌زیست و شرایط اقلیمی و طبیعی، شیوه غالب کشورهای پیشرفته جهان است. نتیجه نگاه آقای دبیر شورا هم می‌شود چیزهایی شبیه فداکردن هورالعظیم و میانکاله برای به‌دست‌آوردن اندک پولی موقت و سراسر ضرر برای کشور.

آیا قرار است حیات ایران و ایرانی در دوره زندگی و مدیریت نسل ما تمام شود؟ این چه رفتاری است که ما با سرزمین مادری، با سرمایه‌های ملی، با مردم، تاریخ و فرهنگ‌مان پیشه کرده‌ایم. چرا ایران را به‌بهانه توسعه‌ای مطالعه‌نشده و خیالی، ویران می‌کنیم؟ چند دریاچه و تالاب در اثر سدسازی‌هایی که فاقد مطالعات کافی اقلیم‌شناسی و زیست‌محیطی بوده‌اند را به خشکی کشانده‌ایم؟ چند میلیون نفر از مردم ایران یعنی صاحبان اصلی و کارفرمایان واقعی مدیران حاکم بر دستگاه اجرایی کشور، دچار ضررهای هنگفت جانی و مالی شده‌اند و خواهند شد؟

هم میهن